

ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν. Γελῶ, ἀπεκρίθη τὸ τέρας αὐτό, συλλογιζόμενος ὅτι εἰς μίαν στιγμὴν δύναμαι νὰ σῶς κρεμάσω μακροὺς πλατεῖς καὶ τοὺς δύο.

* *

Ἀπερχομένου διὰ τινος χωρίου Φριδερίκου τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας, ὁ ἐγγώριος ἐφημέριος ἠθέλησε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ διὰ συγχαρητηρίου προσηφονήσεως· ἀλλὰ φοβούμενος, μήπως κατακορεσμένος ὢν ἐπαίνων καὶ θωπειῶν, ὁ μονάρχης ἤθελε δώσει πολλὴν προσοχὴν εἰς τοὺς ἰδικαίους του λόγους, ἀπεφάσισε νὰ ὑποδεχθῇ τὸν βασιλέα ψάλλον πρὸς αὐτὸν ἐκκλησιαστικοὺς τινὰς στίχους. Ἐκπληχθεὶς ὁ βασιλεὺς ἠκροάσθη μετὰ προσοχῆς, εὐρὼν δὲ τοὺς στίχους καλοῦς, εἶπεν εἰς τὸν ἱερέα *Bis!* (ἐκ δευτέρου). Ὁ καλὸς ἐφημέριος δὲν ἐχρειάσθη πολλὰς παρακλήσεις ὥπως ἐπαναλάβῃ τὰ τροπάρια του, ὁ δὲ βασιλεὺς εὐχαριστηθεὶς τῷ διδῶνι πεντήκοντα δουκάτα. Τότε ὁ ἱερεὺς φαιδρυνθεὶς προσέκλινε ταπεινῶς πρὸ τοῦ βασιλέως καὶ ἐψιττάκισε.—*Bis!*—καὶ ὁ βασιλεὺς τὰ μάλιστα εὐχαριστηθεὶς ἐκ τῆς ἀφελείας τοῦ ἱερέως ἐδιπλασίασε τὸ ποσόν.

* *

Ἀνθρωπὸς τις εὐσεβὴς ἔλεγε.—Κατὰ πρῶτον λόγον φοβοῦμαι τὸν Θεὸν κατὰ δεύτερον δὲ ἐκείνον ὅστις δὲν τὸν φοβεῖται.

* *

Ἐζήτησε τις ἀπὸ φίλόν του τινα δάνειον 10 δραχμῶν. Ὁ φίλος τῷ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εἶχεν εἰμὴ ἐπτά. Φέρε τὰς ἐπτά δραχμάς, εἶπεν ὁ πρῶτος, καὶ οὕτω μοῦ μένεις χρεώστης τριῶν.

* *

Νέος τις κομψὸς καὶ εὐειδὴς ἐνυμφεύθη γυναῖκα νέαν καὶ ὠραίαν τὴν ὁποίαν ἠγάπα μὲν αὐτός, δὲν ἀντηγαπήτο ὅμως παρ' αὐτῆς παρὰ πᾶσαν πιθανότητα. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡμέραν τινὰ φίλος του τις τὸν συνελυπεῖτο καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτὸν ὅτι εἶνε δυστυχὴς ἐκείνη, εἶναι δυστυχεστέρᾳ ἐμοῦ, ἀπεκρίθη ὁ παρκαγωνιζόμενος ἀνὴρ· διότι ἐγὼ μὲν ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ βλέπω πάντοτε γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ, ἐκείνη δὲ εἶνε καταδικασμένη νὰ ἔχῃ ἀκαταπαύστως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἀνδρα τὸν ὅποιον δὲν ἀγαπᾷ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Ἡ λειτουργία τοῦ σπληνός

Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ σπληνὸς μέχρις ἐσχάτων ἐπεκράτει ἀβεβαιότης. Ἐγίνωσκέ τις μόνον τίνι τρόπῳ συντελεῖ οὗτος εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ αἵματος. Ὁ Dr Zesas ἀπέκοψε τὸν σπλῆνα πολλῶν κονίκλων, καὶ εἶτα ἐθανάτωσε τούτους κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τῆς 1—17 ἡβδομάδας, διὰ ν' ἀνεύρῃ ὁποῖαν ἀλλοίωσιν ὑφίσταται ὁ ὀργανισμὸς κατὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ σπληνός. Ἐνα ἐκ τῶν κονίκλων ἀφῆκε νὰ ζήσῃ ἐπὶ ἐν ἔτος οὗτος εὐρίσκετο πάντοτε ἐν πλήρει ὑγείᾳ, καὶ ἐν καλλίστῃ ὀρέξει καὶ εὐπεψίᾳ· περιεσκίρτα εἰς τὸν κλωβόν, ἐπαχύνετο καὶ ἠύξανετο, ἵνα οὕτω ἐπικυρωθῇ ἡ εἰκασία τοῦ Ἀριστοτέλους· ὅτι «ὁ σπλῆν ἐν τῇ ζωῇ δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀπαρκίτητον ὄργανον.» Ἡ πίσις ἀνθρώποι, ὃν ὁ σπλῆν ἀπεκόπη ἔνεκα νοσημάτων αὐτοῦ ὑγιάνθησαν καθ' ὁλοκλήρην.

Ἐκ τῶν συλλεγεῖσθαι παρατηρήσεων, καταφαίνεται· ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ σπληνός ἐκ τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος μόνον παροδικὰς ἀλλοιώσεις ἐπιφέρει εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ αἵματος. αἵτινες ἐν ἀρχῇ συνίστανται εἰς τὴν ἐπαύξεισιν τῶν λευκῶν καὶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐρυθρῶν αἱματοσφαιρίων. Ἀλλ' αἱ ἀλλοιώσεις αὗται διαρκοῦσι μέχρις ὅτου ἕτερα ὄργανα ἀναλάβωσι ν' ἀναπληρῶσι τὴν λειτουργίαν τοῦ σπληνός (ὁ θυρεοειδὴς ἀδὴν, οἱ λυμφατικοὶ ἀδένες, καὶ αὐτὸ ἴσως τὸ ἥπαρ.)

Μόνοι οἱ λυμφατικοὶ ἀδένες ἀδυνατοῦσι, ν' ἀναπληρῶσιν τὸν σπλῆνα, καὶ ἐὰν τυχὸν ἐλλείπῃ ὁ θυρεοειδὴς ἀδὴν αἱ μνημονευθεῖσαι ἀλλοιώσεις τοῦ αἵματος παραμένουσιν ἐπὶ μακρόν, ἐπάγουσι οὕτω νόσον καὶ θάνατον.

Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ σπλῆν εἰς τὸν ζῶντα ὀργανισμὸν τῶν τε ἀνθρώπων καὶ ζῶων, χρησιμεύει εἰς τὴν μεταλλαγὴν τῶν λευκῶν αἰμοσφαιρίων εἰς ἐρυθρά.

Δρ. Α.

Ο ΑΘΩΟΣ ΑΠΑΤΑΙΩΝ

Εἰς τι δικαστήριον τοῦ Κεντουκίου, ἐν Ἀμερικῇ, ἐνήγαγέ τις πολίτης ἀνθρώπῳν τινα περιφερόμενον εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχοντα ἐμπροσθεν αὐτοῦ κρεμάμενον μικρὸν τι

τραπεζίον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπαιζε τρία χαρτιά τοῦ χαρτοπαϊγνίου. Εἰς τὰς Ἡνωμένους Πολιτείας ἀπαντῶνται κατ' ὁδὸν τοιοῦτοί τινες βιομήχανοι ἀπατῶντες τοὺς διζβάτας. Ἐχουσι τῷ ἐπὶ τοῦ φορητοῦ τραπέζιου των τρία μόνον παιζόχαρτα, τὰ ὅποια μεταβιβάζουσι διὰ πολλῆς ταχυχειρίας, τὸ μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ, τὸ δὲ πρὸς τ' ἀριστερά, τὸ δὲ εἰς τὸ μέσον οἱ περιεστῶτες ἀκολουθοῦσι τὴν κίνησιν καὶ στοιχηματίζουσιν ὅταν νομίσωσιν ὅτι εἶδον ποῦ ἐρρίφθη τὸ ἐκ τῶν τριῶν παιζόχαρτων προσδιοριζόμενον ἐκ προτέρου. Εἰς τοῦτο δὲ ἀπατῶνται καὶ οἱ πανουργότεροι. Ὁ παίκτης ἀφίνει νὰ τὸν μακτεῦσῶσιν ἀπαξ ἢ δῖς. Τὰ στοιχήματα αὐξάνουσιν· ἀφοῦ δὲ συναχθῇ ἱκανὸν τι ποσὸν χρημάτων, τότε ἀπατᾷ καὶ τοὺς μάλλον γεγυμνασμένους ὀφθαλμοὺς μεταβάλλων ἀνεπαίσθητως τὸν τρόπον κατ' ὃν ρίπτει τὰ τρία χαρτιά του· μένουσι δὲ τότε κεχηνότες ὅσοι πολλάκις καταθέτουσι καὶ τὸν ἔσχατον ὀβολὸν των, νομίζοντες ὅτι ἀλανθᾶστως εἶχον ἰδεῖ ποῦ ἔκειτο τὸ προσεσημειωμένον χαρτίον.

Εἰς ἐκ τούτων λιπὸν ὑπῆρχεν ὁ ἐνάγων, αἰτιώμενος τὸν παίκτην ὅτι ὑπέκλεπτε τὸ χαρτίον, καὶ οὕτω δὲν εὗρισκετο πλέον μεταξὺ τῶν τριῶν ὅτε ἐτίθετο τὸ στοιχίημα.

Ὁ δικηγόρος τοῦ ψηφοπαίκτη ὑπεστήριξεν ὅτι τοῦναντίον οὐδεὶς ἐγένετο δόλος, ἀλλ' ὅσοι ὅλη ἡ πονηρία ἐνυπῆρχεν εἰς τὴν ἐπιτηδεύτητά τοῦ ψηφοπαίκτη, καὶ εἰς τὴν ταχυχειρίαν του, πλανῶσαν τὰ βλέμματα τῶν στοιχηματιζόντων.

Τὸ πᾶν ἐξήρτητο ἐκ τῆς ἀποδείξεως τοῦ λόγου τούτου, καὶ ὁ δικηγόρος, ὅστις εἶχεν, ὡς φαίνεται, γυμνασθῇ εἰς τὸ παίγνιον τῶν τριῶν παιζόχαρτων πρὶν ἢ σπουδάζει τοὺς νόμους, — Κύριοι, εἶπε πρὸς τοὺς δικαστάς, ἰδοὺ τρία παιζόχαρτα (καὶ πραγματικῶς ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου του τρία χαρτιά, τὰ ὅποια καὶ ἠπλώσεν ἐπὶ τῆς ἐνώπιόν του τραπέζης) ἰδοὺ τρία παιζόχαρτα· ὁκτὼ καρρῶ, ἄσος σπαθί, δάμα πίκκα εἰς τὸ μέσον· ἄσος σπαθί, ὁκτὼ καρρῶ, ἄσος σπαθί, δάμα πίκκα. Κύριε πρόεδρος, ποῦ εἶναι ἡ δάμα πίκκα; Καταβάλλει τις πέντε τάλληρα εἰς τὴν δάμην πίκαν; — Τὰ κατέβαλα! εἶπεν ὁ πρόεδρος. — Καταβεβλημένα προσέθεσαν οἱ ἄλλοι δικασταί. Καὶ πέντε περιπλέον ἐξ ἐμοῦ, ἀνέκραξεν εἰς ἐξ αὐτῶν. — Ἐχει καλῶς, εἶπεν ὁ δικηγόρος. — Ἡ δάμα πίκκα εἶναι ἐν τῷ μέσῳ, ἀνέκραξεν ὁμοφώνως οἱ στοιχηματίζοντες. — Ἐχάσατε! ἀπεκρίθη ὁ δικηγόρος θριαμβευτικῶς· ἡ δάμα πίκκα, κύριοι μου, κεῖται εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἠπκτῆθητε ὅχι ὑπὸ δόλου, ἀλλ' ἀπλῆς ταχυχειρίας. Μὲ χρεωστεῖτε δεκαπέντε τάλληρα, καὶ πρὸς τοούτοις, μετὰ τὴν ἀπόδειξίν μου ταύτην, ὁρεῖσθε νὰ ἀπολύσῃτε τὸν πελάτην μου.

Τῷόντι, ἡ δάμα πίκκα ἔκειτο εἰς τὰ δεξιὰ· ὥστε ἀπέβηκε περιττὴ πᾶσα ἀντιλογία. Ὁ κατηγορούμενος ἀπέπεμψθη, ὁ δ' εὐφραδὴς δικηγόρος προσέθεσε τὰ δεκαπέντε τάλληρα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἐπαξίως ἔλαβεν.

*

ΔΕΝ ΣΕ ΜΕΛΕΙ!

*Ἀν ᾗν ἡ Μοῖρα τῶν θνητῶν χαιρέκακος καὶ εἰρων
Καὶ ἄλλοτε προσμεδιᾷ μετὰ φαιδρῶν ὄνειρων
Καὶ ἄλλοτε μὲ συμφορῶν καταπληγὴν βέλη.
"Ω, δὲν Σε μέλει.

Τὰ θύματα δὲ πάντοτε ἀνοίγῃ δακρυμένῃ
Καὶ τ' ἀνθ' ἧς ἀνοίξεως δὲ ὀρέπῃ μακραμμένα,
Ἐὰν εὐρίσκῃ ἀφύθον εἰς τῆς ζωῆς τὸ μέλι,
"Ω, δὲν Σε μέλει.

*Ἀν ἐβαρύνθῃ τὴν ζωὴν καὶ θέλω ν' ἀποθάνω
Καὶ ἡ ψυχὴ μου τ' οὐρανὸν τὸ ἄδολον ἐπάνω
Μὲ τὰς ἐλπίδας τῆς ζωῆς ν' ἀνταλλάξῃ θέλῃ,
"Ω, δὲν Σε μέλει.

*Ἀν Σ' ἀγκυρῶ παρόρορος, δὲν τρέμων Σε λατρεύω,
Πᾶν ὅ,τι Σε περικυλῶ δὲ ὀυτελπὴς ζηλεύω,
Καὶ τὴν ἀκτῖνα, ποῦ τὸ φῶς ἐλεύθερον Σοὶ στέλλει,
"Ω, δὲν Σε μέλει.

*Ἀν τρέχῃ — δὲν εἰξεύρω ποῦ! — ἐδῶ, ἐκεῖ, ὀπίσω,
Ἐν βλέμμα Σου, παρήγορον, γλυκὺ, νὰ ἀτενίσω,
Καὶ δὲν Σε βλέπω καὶ πυκνὴ μ' ἀποτυπῶι νεφέλη,
"Ω, δὲν Σε μέλει.

*Ἀν Σ' ἀτενίσῃ εὐχαρὶς, ὡς παιδικὴ φαιδρότης,
Καὶ ἀναξὶ χροτάνευρος ἡ τλήμων μου νεότης,
Μὲ ἄσματα, γλυκύτατα, ὡς ἀφθόνων μέλη,
"Ω, δὲν Σε μέλει.

*Ἀν ᾗται Σὺ τὸ ὄνειρον κ' ἡ μὴν μου χαρὰ μου,
Ἀν μ' ᾗν ἡ ἀγκυρὴ σου ζωὴ μου καὶ πτερὰ μου,
Καὶ ἡ ψυχρότης Σου ἐὰν τοὺς πόθους μου συστήλλῃ,
"Ω, δὲν Σε μέλει.

*Ἀν δὲν προβάλλῃς καὶ ψυχρὰ ἡ φύσις ἀπομένη,
Καὶ ν' ἀναλύτῃ ἡ χιὼν ἐν βλέμμα Σου προσμένη,
Ἀν Σε ζητῇ ἡ ἀνοιξίς, ποῦ τόρῃ ἀνατέλλει,
"Ω, δὲν Σε μέλει!

Οἱμοι, δὲν ἔχεις εὐσπλαγχνον ψυχὴν οὐδὲ καρδίαν,
Ν' ὀρυήται τόσον εἰς τὸ πᾶν ὀλίγη εὐτυχία,
Σὺ, ἥτις εἶσαι τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ζωῆς Κυβέλη,
Καὶ δὲν σε μέλει!

*Ἀργος 8 Μαρτίου 1880

Δ Κ ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

Η ΤΡΟΪΚΑ (1)

Α. ΑΡΤΕΜΗ

Ἡ τ ρ ο ῖ κ α πετᾷ σὺν τῷ πουλί
Καὶ πῖσω τῆς σηκόνεται ἡ σκόνη
Γλυκὰ τὸ λουδοῦναι τῆς λαλεῖ
Καὶ λίγῳ, λίγῳ στὸ χροῖον, σιμῶνει,

Καὶ μέσα ἕνας νιὸς ὅλο χαρὰ
Με σκέψι ποῦ ἀπὸ τὸ νοῦ περᾷ
Μὲ δάκρυ ποῦ στὸ μάτι λαμπερίζει,
Καὶ τῆς καρδίας τῇ λαύρᾳ τοῦ ὀρεσίζει

(1) Ἡ Τροϊκὰ εἶναι ταχυδρομικὴ ἄμαξιν ἐπ' ἧς πρῶτον στρωθῶσιν σιδηρόδρομοι ἐν Ρωσίᾳ, οἱ Ρῶσοι ἀπέσχιζον τὰς ἀπεράντους τῆς πατρίδος των στέπας. Σήμερον ἡ ποιητικὴ Τροϊκὰ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξαφανίζεται καὶ μόλις ὅπου δὲν ἀκούεται ὁ συριγμὸς τῆς ἀμαξιάς, ἀντὶ τῆς ὁ κωδωνίσκος τῆς καὶ τὸ περιπαθεῖς τοῦ Γαμτσίν (ὁδηγοῦ) ἄσμα.